

ikke offentlige Institutioner, det er private Institutioner. Man kan danne saa mange af dem, som man vil; det er tilstrækkeligt, naar nogle Mænd slaa sig sammen om at danne en Sparekasse, de kunne, uden at de behøve at spørge nogen om det, lave en Sparekasse, og den bliver ikke derved en offentlig Institution.

Ved § 3 bemærker jeg, at det er rigtigt og naturligt, ja ogsaa selvfølgelig, at Bevillinger, som Blade nu have til at optage retslige og andre Bekendtgørelser, skulle bortfalde, og, som jeg før bemærkede, uden at der kan blive Spørgsmaal om at give noget Vederlag. Jeg har altsaa ikke noget at bemærke derved, undtagen, at tredje Punktum i § 3 ikke er fyldestgørende, ikke er udtømmende. Der staar nemlig, at „den til Optagelse i de autoriserede Blade hidtil knyttede *Retsvirkning* indtræder fremtidig ved Offentliggørelse i Statstidenden.“ Ja, det er jo selvfølgelig, det er Meningens med Bladet, at Retsvirkningen skal indtræde her, men der er adskillige Love, som indeholde Paalæg, ligefremme Befalinger om, at noget, som i og for sig slet ikke har nogen Retsvirkning, skal bekendtgøres i Stiftstidenderne. Jeg skal som Eksempel derpaa nævne en Lov af 2den Februar 1870, som indeholder Stempelbegunstigelser for Foreninger, der tilsigte at gøre noget for den arbejdende Klasses Vel, og der staar en Paragraf i denne Lov om, at Regnskaberne, som disse Foreninger aflægge, aarlig skulle bekendtgøres i vedkommende Stiftstidende. Denne Bekendtgørelse har jo ikke Spor af Retsvirkning. Der er ikke Tale om nogen Retsvirkning, som er knyttet dertil. Derfor forekommer det mig, at det ikke er fyldestgørende at tale om „Retsvirkning“, hvormed man aabenbart sigter til, at Bekendtgørelser af Stævninger, Proklamata osv. skulle indrykkes en vis Tid og derefter have en vis Retsvirkning. Andre Paalæg derimod, som kunne være givne i Loven om, at noget skal ske, falder ikke ind under dette Punktum i § 3. — Jeg tror saaledes, at der er Anledning til paa visse Punkter at gøre Tilføjelser, Ændringer, men, som ærede Medlemmer ville se, er jeg altsaa i

Princippet en Ven af Sagen, ønsker den gerne fremmet, men tror, det er nødvendigt at underkaste den en nærmere Underøgelse i et Udvalg.

Berthelsen: Efter de Udtalelser, som foreligge i denne Sag fra den højtærede Indenrigsminister, kan jeg egentlig indskrænke mig til at udtale min fulde Tilslutning dertil. Naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har sagt, at Lovforslaget havde hans fulde Sympati, saa glæder det mig at høre dette, men jeg vil indrømme, at Slutningen af det ærede Medlems Udtalelser ikke vare saa forfærdelig lyse, synes jeg, idet det ærede Medlem sluttede med en Antydning af, at Sagen alligevel burde i Udvalg. — Med Hensyn til selve Sagen skal jeg kun sige, at den har jo nu været fremme til Behandling til forskellige Tider i ca. 40 Aar, og jeg antager, at vi alle — i alt Fald ogsaa det ærede Medlem, hvad der fremgik af det ærede Medlems Udtalelser — kunne være enige om, at vi der burde have en Forandring i den bestaaende Tilstand og have denne Sag ind under mere ordnede Forhold. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger med Anmodning til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds om, at han — hvis Sagen skal i Udvalg — vil være med til, at Udvalget muligvis kunde fremskynde sit Arbejde saa meget, at vi dog i denne Samling kunde naa at faa et Resultat ud deraf. Dette vil jeg meget anbefale.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden formelig Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.